

தமிழ்நாடு அரசு

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பிரிவு : TNPSC Group-II முதன்மை தேர்வு

பாடம் : சமூகப் – பொருளாதார பிரச்சனைகள் இந்தியா மற்றும் தமிழ்நாடு

பகுதி : வறுமை

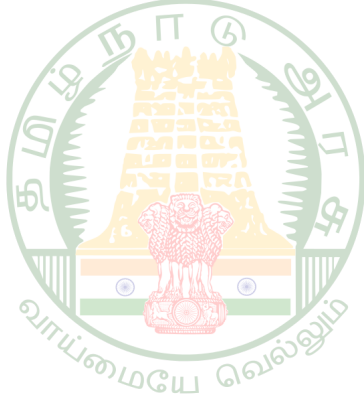
காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-II முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனி நபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால், இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

வறுமை

அறிமுகம்

1. வறுமை என்பது அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, இருப்பிடம் போன்றவற்றை பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையாகும். இந்தியாவில் வறுமை என்பது அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு தேவையான வருமானத்தை ஈட்ட முடியாத நிலையாகும். நிதி ஆயோக் கருத்துப்படி, இந்தியாவில் 25% மக்கள் ஏழைகள். இந்தியாவின் மொத்த மக்கள் தொகையில் ஒவ்வொரு நான்கு நபர்களில் ஒருவர் வறுமையில் உள்ளனர்.
2. உலக வங்கியின் கூற்றுப்படி, வறுமை என்பது நல்வாழ்வு இல்லாமை மற்றும் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டுள்ளது. குறைந்த வருமானம் மற்றும் கண்ணியத்துடன் உயிர்வாழ்வதற்குத் தேவையான அடிப்படை பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளைப் பெற இயலாமை ஆகும்.
3. ஐ.நா.வின் கூற்றுப்படி, வறுமை என்பது விருப்பங்கள் மற்றும் வாய்ப்புகள் மறுக்கப்படுவது, மனித கண்ணியத்தை மீறுவதாகும்.
  - சமுதாயத்தில் இணைந்து செயல்பட அடிப்படை சக்தி இல்லாமை என்று பொருள். மேலும் இது பாதுகாப்பின்மை, அதிகாரமின்மை மற்றும் தனிநபர்கள், குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களை ஒதுக்கி வைப்பதைக் குறிக்கிறது.
  - ஒரு குடும்பத்திற்கு உணவளிப்பதற்கும் உடுத்துவதற்கும் போதுமான அளவு வருமானம் இல்லாமை, பள்ளி அல்லது மருத்துவமனை செல்ல இயலாமை, ஒருவருக்கு உணவு பயிரிடுவதற்கு நிலம் இல்லாமை அல்லது ஒருவரின் வாழ்க்கைக்கு தேவையான பணம் சம்பாதிக்க வேலை இல்லாமை, கடன் கிடைக்காமை ஆகியவற்றை குறிப்பிடலாம்.
4. வறுமைக் கோடு கணக்கீடு இப்போது தேசிய புள்ளியியல் அலுவலகம் (NSO) சேகரித்த தரவுகளின் அடிப்படையில், NITI ஆயோக் (முந்தைய இந்திய திட்டக் குழுவின் வழிவந்தது) மூலம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

வறுமை கலாச்சாரத்தின் கோட்பாடு

1. மெக்சிகோ மற்றும் போர்டோ ரிக்கோவில் உள்ள ஏழைக் குடும்பங்களை ஆய்வு செய்த மானுடவியலாளர் ஆஸ்கார் லூயிஸ் இந்த கோட்பாட்டை வழங்கினார். வறுமை என்பது மக்களின் மதிப்புகள் அல்லது பண்பாட்டு நெறிமுறைகளின் விளைவே என்று இக்கோட்பாடு அறிவுறுத்துகிறது.
2. வறுமையில் இருப்பவர்கள் பிரதான சமூகத்தினரை விட வித்தியாசமான கலாச்சார விழுமியங்களைக் கொண்டுள்ளனர் என்று இது அறிவுறுத்துகிறது. ஏழைகளின் மதிப்புகள், நெறிமுறைகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் வாழ்க்கை முறையை மாற்றுவதற்கான சமூகத்தின் அனைத்து முயற்சிகளையும் வறுமை தடுக்கிறது.
3. ஏழை குடும்பத்தில் வளரும் மக்கள் சில விதிமுறைகளைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள், இது அவர்களின் வாழ்க்கைத் தேர்வுகள் மற்றும் வாய்ப்புகளை வடிவமைக்கிறது. இது ஏழையாக வளரும் மக்கள் ஏன் பெரும்பாலும் ஏழைகளாகவே இருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குகிறது.

வறுமையின் வகைகள்

1. முழு வறுமை: ஒரு நபருக்கு நீண்ட காலத்திற்கு அடிப்படை வாழ்க்கைக்கு தேவையான குறைந்தபட்சத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையான குறைந்தபட்ச வருமானம் இல்லாத நிலையை குறிக்கிறது. இதனை பணம், ஊட்டச்சத்து பெறுதல் அல்லது கலோரிகள் அடிப்படையில் கணக்கிடப்படலாம்.
2. ஒப்பீட்டு வறுமை: அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச வாழ்க்கைத் தரத்தை மக்கள் அனுபவிக்காத போது இது நிகழ்கிறது. இது நாட்டிற்கு நாடு மாறுபடும், இது அதிகரித்து வருவதாகக் கூறப்படுகிறது, மேலும் அழிக்கப்பட முடியாது.
3. சூழ்நிலை வறுமை: சுற்றுச்சூழல் பேரழிவு, வேலை இழப்பு மற்றும் கடுமையான உடல்நலப் பிரச்சனை போன்ற பாதகமான நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் நிகழ்கிறது. இது ஒரு தற்காலிக வறுமை வகை. துரதிர்ஷ்டவசமான நிகழ்வுகளால் வறுமை வருவதால், சிறிய உதவியால் கூட மக்கள் தங்களுக்குள் உதவ முடியும்.
4. தலைமுறை வறுமை:
  - இது ஒரு தலைமுறையிலிருந்து தனிநபர் ஒருவருக்கு மற்றும் குடும்பங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் சிக்கலானது, ஏனெனில் மக்கள் அதிலிருந்து வெளியேற தேவையான வழிகளை அணுக முடியவில்லை.
  - குறைந்தபட்சம் இரண்டு தலைமுறைகளில் வறுமை நிகழ்கிறது.
1. கிராமப்புற வறுமை: குறைந்த வேலை வாய்ப்புகள், குறைவான சேவைகளுக்கான அணுகல், குறைபாடு உடையவர்களுக்கான ஆதரவு மற்றும் தரமற்ற கல்வி வாய்ப்புகள் உள்ள, 50,000-க்கும் குறைவான மக்கள்தொகை கொண்ட கிராமப்புறங்களில் இது நிகழ்கிறது. மக்கள் பெரும்பாலும் விவசாயம் மேற்கொள்கின்றனர் மற்றும் சுற்றுப்புறத்தில் கிடைக்கும் இதர வேலைகளை மேற்கொண்டு தரமற்ற நிலைகளில் வாழ்கின்றனர்.

2. நகர்ப்புற வறுமை:

- 50,000 க்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட நகரங்களில் நிகழ்கிறது.
- நகர்ப்புற ஏழைகள் எதிர்கொள்ளும் சில முக்கிய சவால்கள்: சுகாதாரம் மற்றும் கல்விக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகல், போதிய வீடுகள் மற்றும் சேவைகள் இன்மை கூட்டம் அதிகமாக இருப்பதால் வன்முறை மற்றும் ஆரோக்கியமற்ற சூழல், சமூக பாதுகாப்பின்மை போன்றவை.

வறுமைக்கான காரணங்கள்

1. மக்கள்தொகை வெடிப்பு:

- இந்தியாவின் மக்கள்தொகை பல ஆண்டுகளாக படிப்படியாக அதிகரித்து வருகிறது. கடந்த 45 ஆண்டுகளில், இது ஆண்டுக்கு 2.2% என்ற விகிதத்தில் உயர்ந்துள்ளது.
- ஒவ்வொரு ஆண்டும் சராசரியாக 17 மில்லியன் மக்கள் நாட்டின் மக்கள் தொகையில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள். இது நுகர்வுப் பொருட்களின் தேவையையும் பெருமளவில் அதிகரிக்கிறது.

2. குறைந்த விவசாய உற்பத்தி: விவசாயத் துறையில் குறைந்த உற்பத்தித்திறன் வறுமைக்கு ஒரு முக்கிய காரணம். குறைந்த உற்பத்திக்கான முக்கிய காரணம், குறு நிலவுடைமை மற்றும் பிரிக்கப்பட்ட நிலங்கள், மூலதனப் பற்றாக்குறை, விவசாயத்தில் புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் பற்றிய கல்வியறிவின்மை, பாரம்பரிய சாகுபடி முறைகளைப் பயன்படுத்துதல், சேமிப்பின் போது வீணாக்குதல் போன்றவை.

3. திறனற்ற வள பயன்பாடு: நாட்டில், குறிப்பாக விவசாயத் துறையில் வேலையின்மை மற்றும் மறைமுக வேலையின்மை உள்ளது. இது குறைந்த விவசாய உற்பத்தியை உருவாக்குகிறது மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் வீழ்ச்சியடைய காரணமாகிறது.

4. குறைந்த பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதம்: 1991 இல் எல்பிஜி (LPG) சீர்திருத்தங்களுக்கு முன்னர் சுதந்திரம் பெற்ற முதல் 40 ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் பொருளாதார வளர்ச்சி குறைவாகவே இருந்தது.

5. விலை உயர்வு: நாட்டில் விலைவாசி உயர்வு சீராக உள்ளது, இது ஏழைகளின் சுமையை மேலும் அதிகரித்துள்ளது. இதன் மூலம் ஒரு சிலர் பயனடைந்தாலும், குறைந்த வருமானம் பெறும் பிரிவினர் இதனால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர், மேலும் அவர்களின் அடிப்படை தேவைகளை கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் தவிக்கின்றனர்.

6. வேலையின்மை : இந்தியாவில் வறுமையை ஏற்படுத்தும் மற்றொரு காரணி வேலையின்மை. நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வரும் மக்கள் தொகை, அதிக எண்ணிக்கையிலான வேலை தேடுபவர்களுக்கு வழிவகுத்தது. இருப்பினும், வேலைகளுக்கான இந்த தேவைக்கு பொருந்தக்கூடிய வாய்ப்புகளில் போதுமான விரிவாக்கம் இல்லை.

7. மூலதனம் மற்றும் தொழில்முனைவு இல்லாமை: மூலதனம் மற்றும் தொழில் முனைவோர் பற்றாக்குறையால் பொருளாதாரத்தில் குறைந்த அளவிலான முதலீடு மற்றும் வேலை உருவாக்கம் ஏற்படுகிறது.

8. சமூக காரணிகள்: பொருளாதார காரணிகள் தவிர, இந்தியாவில் வறுமையை ஒழிப்பதற்கு சமூக காரணிகளும் தடையாக உள்ளன. பரம்பரைச் சட்டங்கள், சாதி அமைப்பு, சில மரபுகள் போன்றவை இந்த விஷயத்தில் சில தடைகளாக உள்ளன.

9. காலனித்துவ சுரண்டல்:

- இந்தியாவில் சுமார் இரண்டு நூற்றாண்டுகள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி செய்ததன் மூலம் பாரம்பரிய கைவினைப்பொருட்கள் மற்றும் ஜவுளித் தொழில்கள் நலிவுற்றன.
- காலனித்துவக் கொள்கைகள் இந்தியாவை ஐரோப்பியத் தொழில்களுக்கான வெறும் மூலப்பொருள் உற்பத்தியாளராக மாற்றியது.

10. காலநிலை காரணிகள் இந்தியாவின் பெரும்பாலான ஏழைகள் பீகார், உ.பி., ம.பி., சத்தீஸ்கர், ஒடிசா, ஜார்கண்ட் போன்ற மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். அடிக்கடி ஏற்படும் வெள்ளம், பேரழிவுகள், பூகம்பம் மற்றும் சூறாவளி போன்ற இயற்கை சீற்றங்கள் இந்த மாநிலங்களில் விவசாயத்திற்கு பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

11. தீண்டாமை:

- இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் இன்னும் நிலவும் தீண்டாமை போன்ற பல்வேறு சமூகப் பிரச்சனைகள், வறுமையைக் குறைப்பதில் பெரும் தடையாக உள்ளது.
- பொதுவான வேலை வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை மற்றும் கையால் மலம் அள்ளுதல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

12. சாதி அமைப்பு: உயர்சாதியினர் ஒடுக்கப்பட்டோரை அவர்களின் கீழ் பணிபுரிய செய்து ஒடுக்கப்பட்டோரிடையே வறுமை நிலையை ஏற்படுத்தியது. கடுமையான சாதி அமைப்பு காரணமாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் பங்கேற்க முடியவில்லை.

13. சமூகப் புறக்கணிப்பு

- சமூகப் புறக்கணிப்பு என்பது பொது மக்களுக்கு பொதுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய வளங்கள் இல்லாததால் சமூகத்தில் பங்கேற்க முடியாமல் உள்ளது.
- குறைந்த வருமானம், மோசமான வீட்டுவசதி, அதிக குற்றச் சூழல்கள் மற்றும் குடும்பப் பிரச்சனைகள் போன்ற இணைக்கப்பட்ட பிரச்சனைகளுடன், பரந்த கட்டமைப்பில் தனிநபர்கள் மற்றும் சமூகங்கள் இரண்டையும் இது குறிக்கிறது.

வறுமைக் கோடு குழு

1. திட்டக்குழு 1962: திட்டக்குழுவின் நிபுணர் குழு (1962), திட்டக் குழுவால் அமைக்கப்பட்டது, கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களுக்கு தனித்தனி வறுமைக் கோடுகளை வகுத்தது (முறையே ஒரு நபருக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 20 மற்றும் ரூ. 25).
2. ஓய். கே. அலக் கமிட்டி (1979): 1979 வாக்கில், பட்டினியின் அடிப்படையில் வறுமையை துல்லியமாக அளவிட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. நகர்ப்புறங்களில் 2,100 கலோரிகளுக்கு குறைவாகவோ அல்லது கிராமப்புறங்களில் 2,400 கலோரிகளுக்கு குறைவாகவோ உட்கொள்ளும் மக்கள் ஏழைகள் என்று குழு நிர்ணயித்தது.
3. லக்ஷ்வாலா குழு (1993): 1993 ஆம் ஆண்டில், டி.டி.லக்ஷ்வாலா தலைமையில் வறுமைக் கணக்கீட்டிற்கான வழிமுறைகளை மறுஆய்வு செய்ய ஒரு நிபுணர் குழு அமைக்கப்பட்டது, அக்குழு

பின்வரும் பரிந்துரைகளை வழங்கியது:

- முந்தைய கலோரி நுகர்வு அடிப்படையில் நுகர்வு செலவு கணக்கிடப்பட வேண்டும்;
- மாநில - குறிப்பிட்ட வறுமைக் கோடுகள் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் தொழில்துறை தொழிலாளர்களின் நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு (CPI-IW) மற்றும் கிராமப்புறங்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நுகர்வோர் விலைக் குறியீடு (CPI-AL) ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி இவை மேம்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- CPI-IW மற்றும் CPI-AL ஆகியவற்றைக் கணக்கிடப் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகள் கூட ஏழைகளின் நுகர்வு முறைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது என்று இது கருதியது.

4. சுரேஷ் டெண்டுல்கர் கமிட்டி (2005): 2005 இல், திட்டக்குழுவால் சுரேஷ் டெண்டுல்கர் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது.

- வறுமையின் தற்போதைய மதிப்பீடுகள் இந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.
- கல்வி, சுகாதாரம், மின்சாரம் மற்றும் போக்குவரத்துக்கான மாதாந்திர செலவினங்களைக் கருத்தில் கொண்டு கலோரி அடிப்படையிலான மாதிரியிலிருந்து பரந்த அணுகுமுறைக்கு மாற்ற இந்தக் குழு பரிந்துரைத்தது.
- இது கலோரி உட்கொள்ளலை விட ஊட்டச்சத்து உட்கொள்ளலை ஆதரித்தது. வாழ்க்கைச் செலவின் அடிப்படையில் இக்குழு வறுமை கோட்டை வரைந்தது. டெண்டுல்கர் குழு தினசரி தனிநபர் செலவு கிராமப்புறங்கள் மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் முறையே ரூ. 27 மற்றும் ரூ. 33 என்று வரையறுத்தது.

5. C. ரங்கராஜன் கமிட்டி (2012-14): இந்தக் குழுவின் அடிப்படையில் ஒரு நாளின் வாழ்க்கைச் செலவு கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களுக்கு முறையே ரூ. 32 மற்றும் ரூ. 47. இந்தியாவின் வறுமை வீதம் சுமார் 30% அதாவது 40 கோடி மக்கள் ஏழைகளாக உள்ளனர்.

6. அரவிந்த் பனகாரியா பணிக்குழு (2015):

- "வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் உள்ள (BPL)" மக்களைக் கண்டறிய ஒரு குழுவை அமைக்குமாறு பணிக்குழு பரிந்துரைத்தது, இது மாநிலங்களின் பங்கேற்பையும் பரிந்துரைத்தது. ஏழைகளை கண்காணிப்பதற்காக நான்கு விருப்பங்களை பரிசீலிப்பது குறித்து இந்த அறிக்கை கூறியது.
- முதல் விருப்பம், டெண்டுல்கர் வறுமைக் கோடு முறையை தொடர்தல்; இரண்டாவதாக, ரங்கராஜன் அல்லது பிற உயர் மதிப்பு கொண்ட கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற வறுமைக் கோட்டு முறைக்கு மாறாதல்; மூன்றாவதாக, கீழ்மட்டத்தில் இருக்கும் 30% மக்களை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு கண்காணித்தல்; நான்காவதாக, கீழ்மட்டத்தில் இருக்கும் 30% மக்களை வீட்டுவசதி, சுகாதாரம், மின்சாரம், சத்துணவு எடுத்துக் கொள்ளல் போன்ற குறிப்பிட்ட கூறுகளின் அடிப்படையில் கண்காணித்தல்.

7. NITI ஆயோக் பணிக்குழு: NITI ஆயோக் டெண்டுல்கர் வறுமைக் கோட்டு முறைக்கு ஆதரவளித்தது (21.9%)

- டெண்டுல்கர் கமிட்டியின்படி வறுமைக் கோடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், பல ஏழைகள் பின்தங்கி விடுவார்கள் என்ற விமர்சனத்தை நீக்க, NITI ஆயோக், ஏழைகளை உரிமைகளுக்காக அடையாளம் காண்பதற்குப் பதிலாக, வறுமைக்கு எதிராக இந்தியா அடைந்த முன்னேற்றத்தைக் கண்காணிக்க மட்டுமே அவ்வறுமை கோடு முறை பயன்படும் என்று கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது.
- சக்ஷேனா மற்றும் ஹாஷிம் குழுவால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட SECC தரவு உரிமைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- டாக்டர். N.C. சக்ஷேனா கமிட்டியானது கிராமப்புற மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தால் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் (BPL) உள்ள மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்புக்கு ஏற்ற முறை குறித்து ஆலோசனை வழங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டதே தவிர வறுமையை மதிப்பிடுவதற்காக அல்ல.
- நகர்ப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் குடும்பங்களை அடையாளம் காண்பதற்கான விரிவான வழிமுறையைப் பரிந்துரைப்பதற்காக பேராசிரியர் S.R.ஹாஷிம் தலைமையில் ஒரு நிபுணர் குழுவை திட்டக்குழு அமைத்தது.

இந்தியாவில் வறுமை ஒழிப்பு திட்டங்கள்

- வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள குடும்பங்களுக்கு உணவு, பண உதவி மற்றும் அடிப்படை அத்தியாவசியப் பொருட்களை சரியான முறையில் அணுக உதவுவதன் மூலம் நாட்டில் வறுமை விகிதத்தைக் குறைப்பதை வறுமை ஒழிப்புத் திட்டங்கள் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.
  1. வறுமை மற்றும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு, அண்டை நாடுகளில் இருந்து சட்டவிரோதமாக வரும் மக்களின் விகிதத்தைக் கடுமையாகக் கட்டுப்படுத்துவது முதல் தேவை.
  2. மக்கள்தொகை பெருக்கம் மறைமுகமாக இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் பெரும் அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மேலும், வறுமையை ஒழிப்பதற்கான அனைத்து திட்டங்களையும் பாதித்துள்ளது.
  3. பெருகிவரும் மக்கள் தொகையானது பொருளாதார மற்றும் சமூக வளர்ச்சியின் அனைத்து வளங்களையும் நன்மைகளையும் பாதிக்கிறது.
  4. இந்திய பொருளாதாரம் ஒரு விவசாயப் பொருளாதாரம், இந்தியாவின் மக்கள்தொகையில் சுமார் 70 சதவீதம் பேர் இன்னும் கிராமப் புறங்களில் வாழ்கின்றனர்.
  5. இந்த மக்கள் தொகையில் பெரும் பகுதி ஏழைகள். இதற்கு விரைவான நில சீர்திருத்தங்கள் தேவை, அதாவது நில உடமைகள் மீதான உச்சவரம்பு மற்றும் நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் விநியோகம்.
  6. குறைந்த பட்சம் சாதாரண தரத்திற்கு சாகுபடி செய்யும் ஒரு குடும்பம் விளைச்சலில் தன்னைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் வைத்திருக்க வேண்டும். இன்றும் கூட, நாட்டில் உள்ள பெரும்பான்மையான குடும்பங்கள் அத்தகைய அளவிற்குக் கீழே உள்ளன, இது பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களில் வறுமை மற்றும் வேலையின்மைக்குக் காரணமாகிறது.
  7. எந்தவொரு யதார்த்தமான நிலக் கொள்கையும் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்குவதன் மூலமும் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதன் மூலமும் வறுமையைப் போக்குவதற்கான நோக்கங்களை அடைய உதவும்.
  8. கிராமப்புறங்களில் அடிப்படை வசதிகளான சாலைகள், குடிநீர், பள்ளிகள், மருத்துவ உதவி, கடன் வழங்கல் (வங்கிகள்) மற்றும் சந்தைப்படுத்தல் வசதிகள் மற்றும் பலவற்றை வழங்குவது அவசியம்.

இவை அனைத்தும் கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கும் மற்றும் வறுமையை குறைக்க உதவும்.

9. கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறங்களுக்கு மக்கள் செல்வதைக் குறைக்கும்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு (மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள்) நாட்டின் ஒட்டுமொத்த வளர்ச்சிக்காக பல திட்டங்களை தொடங்கியுள்ளன. அவற்றில் சில,

1. ஐந்தாண்டு திட்டங்கள்

- முதல் ஐந்து ஆண்டு ஏப்ரல் 1951ல் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் பதினொரு திட்டங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்தப்பட்டது.
- மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், வளமான மற்றும் மிகவும் மாறுபட்ட வாழ்க்கைக்கு வாய்ப்புகளைத் திறப்பதற்கும் அனைத்து திட்டங்களும் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.

2. தேசியமயமாக்கல் கொள்கை

- பொருளாதார கொள்கையின் குறிக்கோள்களில் ஒன்றான சமதர்ம சமூகத்தை அடைவதற்கு, அரசாங்கம் தேசியமயமாக்கல் கொள்கையை பின்பற்றியது.
- இதன் விளைவாக, பல வங்கிகள் 1969-ல் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. இந்த கொள்கையில் நிலக்கரி சுரங்கங்களும் 1972 இல் தேசியமயமாக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்த கொள்கை பல துறைகளிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

3. 20 - அம்ச திட்டம் : 'கரிபி ஹட்டவோ" (1971) என்ற முழுக்கத்துடன் இணைந்து பிரதம மந்திரி இந்திராகாந்தி, 20 - அம்ச வளர்ச்சி திட்டத்தைத் தொடங்கினார்.

4. ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற மேம்பாட்டு திட்டம் - 1976 : 1976 மார்ச்சில் தொடங்கப்பட்ட வறுமை ஒழிப்பு திட்டமாகும். இதன் முக்கிய நோக்கம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடும்பங்களில் வறுமையை ஒழிப்பதாகும்.

5. அந்தயோதயா யோஜனா - 1977

- ஏழைகளில் வறியர்களை மேம்படுத்துவதை இந்த வேலைத்திட்டத்தின் பிரதான திட்டம்.
- 1977 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2 ஆம் தேதி ராஜஸ்தான் அரசால் தொடங்கப்பட்டது. பின்னர் உத்தரபிரதேசம் மற்றும் ஹிமாச்சலப் பிரதேச அரசுகள் 1980ஆம் ஆண்டில் இந்த திட்டத்தை பின்பற்றின.

6. கிராமப்புற இளைஞர் சுய வேலைவாய்ப்பு - 1979 : 1979 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் தொடங்கப்பட்டது. 18 - 35 வயதினரில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வசிக்கும் கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கான தொழில்நுட்ப திறன்களை வழங்க, விவசாயம், தொடர்பான சேவைகள் மற்றும் வணிக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

7. தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு திட்டம் (NREP) - 1980 : கிராமப்புற பகுதிகளில் கூடுதல் வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்க 1980 ஏப்ரல் மாதம் இந்த திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இந்த திட்டம் ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனாவில் இணைக்கப்பட்டது.

8. கிராமப்புற நிலமற்றோர்களுக்கான வேலை உறுதித் திட்டம் (RLEGP), 1983: இந்தத் திட்டம் ஏழைகளுக்குப் பொதுப் பணிகளில் கூடுதல் வேலைவாய்ப்பை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது. இந்த திட்டம் இப்போது JRY உடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

9. ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனா

- ஏப்ரல் 1980ல் இந்த திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இது NREP – RLEGP ஆகிய இரண்டு வேலைவாய்ப்பு திட்டங்களின் ஒருங்கிணைப்பு.
- இந்த திட்டத்தின் படி, ஒவ்வொரு ஏழை குடும்பத்திலிருந்தும் குறைந்தபட்சம் ஒரு உறுப்பினர் 50/100 நாட்களுக்கு ஒரு வருடத்தில் தனது வீட்டிற்கு அருகில் உள்ள பணியிடத்தில் வேலையில் அமர்த்தப்படுவார். இத்திட்டத்தின் கீழ் 30 சதவீத வேலைகள் பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன.

10. புதுப்பிக்கப்பட்ட பொது விநியோக அமைப்பு (PDS)-1992: கணிசமான ஏழைகள் வாழும் மலைப்பாங்கான, தொலைதூர மற்றும் அணுக முடியாத பகுதிகளில் PDSஐ வலுப்படுத்தும் மற்றும் நெறிபடுத்தும் நோக்கத்துடன் புதுப்பிக்கப்பட்ட PDS 1992 இல் தொடங்கப்பட்டது.

11. இலக்கு பொது விநியோக அமைப்பு (TPDS) – 1997

- 1997இல் RPDS ஆனது TPDS (Targeted PDS) ஆனது, இது மானிய விலையில் உணவு தானியங்களை விநியோகிப்பதற்கான நியாய விலைக் கடைகளை நிறுவியது.
- அரிசி, கோதுமை, மண்ணெண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களை அதிக மானிய விலையில் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மக்களுக்கு வழங்குவதே முதன்மை இலக்காக இருந்தது.
- இந்த வறுமை ஒழிப்புத் திட்டம் இந்தியாவின் கிராமப்புறங்களில் உணவுப் பாதுகாப்பின்மைப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க உதவியுள்ளது.

12. அன்னபூர்ணா திட்டம் 1999–2000

- தங்களைக் கவனித்துக் கொள்ள முடியாத மற்றும் தேசிய முதியோர் ஒய்வூதியத் திட்டத்தின் (NOAPS) கீழ் இல்லாத மூத்த குடிமக்களுக்கும், தங்கள் கிராமத்தில் தங்களைக் கவனித்துக் கொள்ள யாரும் இல்லாத முதியவர்களுக்கும் உணவு வழங்க இந்தத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது.
- இந்தத் திட்டம் பெரும்பாலும் 'ஏழைகளில் வரியவர்கள் மற்றும் 'சாதாரண மூத்த குடிமக்கள்' குழுக்களை இலக்காகக் கொண்டது.

13. அந்தயோதயா அன்ன யோஜனா (AAY) 2000 : இலக்கு பொது விநியோகத் திட்டத்தின் (TPDS) கீழ் ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் ஒரு கிலோ கோதுமை ரூ. 2.00 மற்றும் அரிசி ரூ. 3.00 என்ற அதிக மானிய விலையில் வழங்குகிறது.

14. மகாத்மா காந்தி தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் – 2006

- இந்த திட்டம் பிப்ரவரி 20 ஆம் தேதி துவங்கப்பட்டது. இது முதன் முதலாக மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் ஒரு சோதனை அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்பட்டது. பின்னர், செப்டம்பர் 20 ஆம் தேதி இந்தியா முழுவதும் செயல்படுத்தப்பட்டது.
- கிராமப்புற மக்களுக்கு ஊதிய வேலை வழங்குவதே இந்த திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் ஆகும்.

- மற்ற அனைத்து அரசு திட்டங்களை போலவே, இத்திட்டமும் ஊழல் மற்றும் பலவீனங்களைக் கொண்டு இருப்பதாக இந்தியாவின் தலைமை மற்றும் தணிக்கையாளர் அறிக்கையில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.
- 15. தேசிய உணவு பாதுகாப்பு இயக்கம்-2007: பரப்பு விரிவாக்கம் மற்றும் உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்துவதன் மூலம் நாட்டின் அடையாளம் காணப்பட்ட மாவட்டங்களில் நிலையான முறையில் அரிசி, கோதுமை, பருப்பு வகைகள் மற்றும் திடமான தானியங்களின் உற்பத்தியை அதிகரித்தல்.
- 16. தேசிய கிராமப்புற வாழ்வாதார இயக்கம் - 2011: ஏழைக் குடும்பங்கள் ஆதாயமான சுயவேலைவாய்ப்பு மற்றும் திறமையான கூலி வேலை வாய்ப்புகளை பெறுவதன் மூலம் வறுமையைக் குறைத்தல்.
- 17. தேசிய நகர்ப்புற வாழ்வாதார இயக்கம்-2013: நகர்ப்புற ஏழைகளை சுயஉதவி குழுக்களாக அமைப்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது, திறன் மேம்பாட்டிற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்கி, சந்தை அடிப்படையிலான வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் கடன் எளிதாக கிடைப்பதை உறுதிசெய்து சுயவேலைவாய்ப்பு முன்னெடுப்புகளை உருவாக்க உதவுகிறது.
- 18. பிரதான் மந்திரி ஜன் தன் யோஜனா-2014: மானியம், ஓய்வூதியம், காப்பீடு போன்றவற்றின் நேரடிப் பயன் பரிமாற்றத்தை இலக்காகக் கொண்டு 1.5 கோடி வங்கிக் கணக்குகளை உருவாக்குவதை இலக்காக கொண்டுள்ளது. இந்த திட்டம் குறிப்பாக வங்கி கணக்கு இல்லாத ஏழைகளின் மீது கவனம் செலுத்துகிறது.
- 19. பிரதான் மந்திரி உஜ்வலா யோஜனா (PMUY) - 2016: வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் உள்ள பெண்களுக்கு 50 மில்லியன் எல்பிஜி (LPG) இணைப்புகளை விநியோகிக்க திட்டமிடுகிறது.
- 20. பிரதான் மந்திரி கரிப் கல்யாண் யோஜனா (PMGKY) - 2016:
  - கணக்கில் காட்டப்படாத சொத்துக்கள் மற்றும் கருப்புப் பணத்தை ரகசியமான முறையில் அறிவிக்கவும், வெளியிடப்படாத வருமானத்தில் 50% அபராதம் செலுத்திய பிறகு வழக்குத் தொடர்படுவதைத் தவிர்க்கவும் இந்தத் திட்டம் வாய்ப்பளிக்கிறது.
  - வெளியிடப்படாத வருமானத்தில் கூடுதலாக 25% திட்டத்தில் முதலீடு செய்யப்படுகிறது, இது நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எந்த வட்டியும் இல்லாமல் திரும்பப் பெறப்படும்.
  - இந்தியாவில் கோவிட்-19 காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட இழப்பைக் குறைக்க, வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழுள்ள குடும்பங்களுக்காக மார்ச் 26, 2020 அன்று பிரதமர் கரிப் கல்யாண் தொகுப்பை நிதியமைச்சர் தொடங்கி வைத்தார்.
  - கோவிட்-19 ஆல் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சுகாதாரப் பணியாளருக்கு ரூ. 50 லட்சம் காப்பீட்டுத் தொகையை வழங்குதல்.
  - பிரதமர் கரிப் கல்யாண் அன்ன யோஜனா திட்டத்தின் கீழ் மூன்று மாதங்களுக்கு 80 கோடி ஏழை மக்களுக்கு 5 கிலோ கோதுமை அல்லது அரிசி மற்றும் 1 கிலோ விருப்பமான பருப்பு வகைகளை இலவசமாக வழங்குதல்.
  - ஜன்தன் கணக்கு வைத்திருக்கும் 20 கோடி பெண்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்கு மாதம் ரூ. 500 வழங்கப்படும்.

- 13.62 கோடி குடும்பங்கள் பயன்பெறும் வகையில் MNREGA ஊதியம் நாளொன்றுக்கு ரூ. 202 ஆக உயர்த்தப்படும்.
- கட்டுமானத் தொழிலாளர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்க கட்டிடம் மற்றும் கட்டுமானத் தொழிலாளர் நல நிதியைப் பயன்படுத்துமாறு மாநில அரசுகளுக்கு மத்திய அரசு உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளது.

21. தேசிய ஊட்டச்சத்து மிஷன் (NNM), (போஷன் அபியான்) 2018

- ஊட்டச்சத்து குறைபாட்டின் அளவைக் குறைக்கவும், நாட்டில் உள்ள குழந்தைகளின் ஊட்டச்சத்து நிலையை மேம்படுத்தவும் தொடங்கப்பட்டது.
- மேலும், இளம் பருவத்தினர், குழந்தைகள், கர்ப்பிணிப் பெண்கள் மற்றும் பாலூட்டும் தாய்மார்களின் ஊட்டச்சத்து அளவுகளை மேம்படுத்துதல்.

